

Antická tragédie Andreje Babiše

 litterate.cz/anticka-tragedie-andreje-babise

Klára Samková

15 prosince, 2022

Tak se nám veřejně potvrdilo, že Andrej Babiš ml. trpí schizofrenií. Viz: <https://tn.nova.cz/zpravodajstvi/clanek/479461-babisuv-syn-trpi-paranoidni-schizofrenii-vplyva-z-noveho-znaleckeho-posudku>

Je tedy zřejmé, že A.B. ml. byl zneužíván politickými subjekty ve volebním boji proti svému otci. Kdo o tom má pochybnosti, nechť si dostuduje příznaky a projevy schizofrenie, a to i tak zvané kompenzované. Jedním z příznaků psychiatrické nemoci je, že dotyčný na ni nemá náhled. A že je snadno manipulovatelný. V minulosti byli lidé, kteří se dopouštěli podvodů a zneužívali osoby takto postižené, tvrdě trestáni a sociálně izolováni. Dnes je to „normální“ politický boj, ba je to přímo maják mravnosti, že Miroslav Kalousek!!!

Když na podzim roku 2018 vypukla aféra „únos A.B. ml. na Krym“, vykazující všechny znaky novinářského hyenismu, dovolila jsem si napsat článek, nabízející můj vlastní pohled. Byl uveřejněn na Parlamentních listech, kde dodneška patří k nečtenějším článkům ever za celou historii PL. Zde jej připomínám ve znění, které je uveřejněno na FB na „Větičky Ladika Větvičky“ ze dne 15. listopadu 2018. Považuji za nutné tento svůj čtyři roky starý text znovu uveřejnit.

Antická tragédie Andreje Babiše

Mám takových spisů spoustu: úspěšní rodiče, kteří se věnovali podnikání, případně politice, případně obojímu. V práci od rána do rána... a taky mají děti... Děti, kterým dávají úplně všechno... a všechno funguje až do doby, kdy to zcela tragicky fungovat přestane. Příběh Andreje Babiše a jeho syna Andreje mladšího je klasickou osobní tragédií, kterých mi prošlo rukama, bohužel, snad stovky...

Peníze a úspěch v podnikání jsou vykoupěny...časem. Časem, který rodiče nemohou trávit se svými dětmi, dětmi, které jsou obklopeny naprostým luxusem. Děti mohou dostat vše, na co si vzpomenou, ba i to, na co si nevzpomenou. Poměrně pravidelně, na co si vzpomenou, jsou drogy... protože to je fakt cool – a všechno ostatní už mají...

(Druhá možnost, se kterou se u takovýchto dětí často setkávám je, že zcela zavrhnou svoje rodiče, navždy s nimi přeruší jakékoliv styky, občas si změní i jméno...)

Rozhovor s ruským opatrovníkem A.B. mladšího přesně popisuje zoufalství rodiče, jehož dítě propadlo drogám – a dotyčný rodič se snaží udělat naprosto cokoli, aby to dítě zachránil. Zamezí mu přístup k drogám, najde někoho, kdo s dítětem bude 24/7 a bude na něj dohlížet, aby se k němu žádný dealer nedostal. Protože se děťátko nudí, je naprosto nutné je z terapeutických důvodů zaměstnat. Šup se synáčkem do Agrofertu, byť na zcela podřadné místo, které v podstatě není schopen ani vykonávat sám. V tatínkově miliardářské firmě dělá poslíčka, aby nějak utloukl čas. Nemám při ruce časovou osu (doufám, že nějaký investigativní novinář ji iniciativně a necinkle vyhotoví) ale je možné, že Čapí hnízdo bylo OPRAVDU dětí A.B. st. bylo hračkou, kterou se měly děti – nebo alespoň syn – za nenápadného ekonomického dohledu tatínkova holdingu bavit, aby měl v životě i jinou náplň života než drogy. Ukáže se, že ale hračka nefunguje. Dítě nějaké ovečky na farmě zvířat nezajímají, lajna je lepší... Drogově závislý synátor je sice stále pod dohledem, leč nedaří se odříznout jej zcela od dealerů. Co naordinuje jakýkoliv – opravdu, jakýkoliv, kterýkoliv a každý psychiatr drogově závislému dospělému dítěti?

Slyším to úplně v přímém přenosu, jak ošetřující lékařka říká Babišovi staršímu: „Pane inženýre, chce ro změnu prostředí. Někaké místo, kde nikoho nezná, kde nezná především žádného dealera. Kde se nedomluví.“ (Protože – registrujte: opatrovník A.B. mladšího říká, že umí jenom rusky a v jinojazyčném prostředí by byl ztracen.

Jakými jazyky vládne A.B. mladší? S ohledem na jeho studia v zahraničí můžeme vsadit na angličtinu, pravděpodobná je němčina a

možná francouzština. Ruština? Ani náhodou... Nikde v Rusku se nedomluví. Což je v tomto případě mimořádné plus. Takže Krym. Cachtání v moři, relax... zkusíme další krok, pane inženýre, nějakou rodinu, rodinný život. Protože mladí muži totiž sociálně dozrávají až s vlastním otcovstvím – v mnoha kulturách je muž uznán dospělým až tehdy, když má sám dítě. (Na tomto místě je potřeba si uvědomit, že Andrej Babiš st. je nejenom Slovák, ale je to Slovák s kořeny z východního Slovenska a jeho jméno ukazuje na rusínský původ. Takže na svoje měřítko, jak moc pro vás je či není důležitá rodina, zapomeňte... zde je vše hodně posunuto k... můžete tomu říkat tradiční rodinné hodnoty). Nicméně zpět k našemu příběhu. „Pane inženýre, chce to rodinný život, opatříme mu děvče.“ To je něco, čemu A.B. st. bytostně rozumí. Rodina nade vše... Protože tak strašně často neříká pravdu nebo mění své názory, nikdo by mu nevěřil, že zrovna tohle říká vážně. Náhodou jo. Říká to vážně a je to jedna ze stálíc jeho života. Vždyť konec konců i do partaje vstoupil, protože to říkala jeho maminka, ne?

Tak mu najdou děvče, s dítětem až do domu. Špatná volba... Krivoj Rog je doupe feťáků – a jak na potvoru to děvče pochází zrovna odtud. Oba „šťastní mladí lidé“, jinak „naš páreček“, pochopí svou šanci. A.B. ml. zjistí, že má cestu k lajně opět otevřenou. Děvčice zjistí, že má životní příležitost k sobě připoutat synátora vysokého politika a hlavně multimiliardáře, ještě navíc s pasem z Jevropejskej junije – a navíc svobodného. Promiňte, ale když uvidíte na zemi se povalující zlatou cihlu, tak ji přece neskopnete do kanálu, že...

Adrejko má opět havaj solaj a jak uvádí jeho ošetřovatel (neboť to je to pravé slovo) „dává si vodní dýmku třeba dvakrát denně tři hodiny“. Tak schválně hádejte, co v té „vodní“ dýmce asi je... Pro připomenutí: jedním ze zásadních důvodů proti legalizaci marihuany je, že „rozjíždí“ schizofrenii v dospělém věku. Nedá se to předvídat a nedá se tomu zabránit. Otec je zoufalý, že nevyšlo vůbec nic, jak syna ochránit a zachránit. Opatrovník je zoufalý, že má trčet – on, Rus, někde v díře na východní Ukrajině. Odjíždí. Na žádost otce znovu přijíždí. Kupodivu autem. Proč ne letadlem? Protože zkuste do

letadla dostat úplně zfetovaného chlapa tak, aby jej nevyloučili z přepravy. A zkuste to udělat anonymně – to nejde. I kdyby papá vyslal soukromé letadlo, let je zaregistrován a pasažéři taky. Auto je anonymní. Jestli v příběhu A.B. ml. někde figuruje nějaký únos, tak to není únos na Krym, ale únos z Ukrajiny... Domnívám se, že ošetřovatel nejel pro A.B. ml. sám. Není možné zároveň hlídat osobu zhulenou bůh ví čím pod obraz a zároveň řídit 2000 kilometrů. Možná s ním jela manželka s uspávačkou, možná někdo, kdo Andrejka jenom přidržel. V každém případě jej vykládají v Blavě u maminky. Lékařky. Ta ví, co má dělat – a hlavně nemá jinou práci než Andrejka hlídat. Ve Švýcarsku. Bez dealerů. Doufejme... možná už je čistej, ale ta schizofrenie je nevratná.

Je mi Andreje Babiše st. upřímně líto. Bolest rodiče, který přijde o dítě buď proto, že se dalo na drogy nebo proto, že jej zavrhlo, je nekonečná. Chápu jeho zoufalství otce a chápu jeho zoufalství politika, který ví, že když kápne božskou, tak jej jeho političtí protivníci rozsápnou na kousky.

Tento příběh jsem vypsala proto, abych řekla všem, že kdo této kauzy zneužívají, jsou lidský odpad. Ať se každý podívá na své vlastní děti – a ať si přiznají, jestli mohou opravdu zaručit, že nedopadnou se svými dětmi jako Andrej Babiš starší se svým synem. Ten příběh má mnoho variant a o desítkách z nich mohu jako rozvodová advokátka vyprávět. Všechny jsou plné zoufalství a beznaděje.

Chtěla bych také říci Andrejovi Babišovi, že za to, co se přihodilo jeho synovi, by se neměl stydět. I on sám je obětí generace 90. let, kdy se všichni vrhli na podnikání – a najednou zjistili, že se jim děti válí v příkopě zhulené... či hůře. Takových bylo! Čímž neumenšují tragédii ani jednoho z nich. Jenom podotýkám, že není tak úplně pravda, co se píše v Anně Karenině, totiž, že „všechny šťastné rodiny jsou si podobny, každá nešťastná rodina je nešťastná po svém.“ Všechny rodiny s drogově závislými dětmi jsou totiž nešťastné úplně stejně. Disclosure vám uleví, pane premiére a vašemu synovi taky. Neštěstí a osobní tragédie není hanba. Je to jenom... neštěstí...

A na závěr doporučení voličům. Často se na sociálních sítích

rozčilujete, že řada evropských politiků nemá děti. Mayová, Marcon, Junker, Angela Merkelová, první ministryně Skotska Nicola Sturgeonová. Když nemají sami děti – jak mohou vést národ? Tak tady máte premiéra, který děti má. Minimálně jedno z nich je výsostně průšvihové. Než na něj začnete kvůli tomu plivat, zamyslete se nad tím, jakému politikovi dáváte přednost: bezdětnému a tím pádem bez průšvihů anebo s tomu s totálně průšvihovým dítětem, se kterým sice nesouhlasíte, politicky jej nesnášíte, prachy mu závidíte anebo z něj máte srandu – ale s tou jeho otcovskou bolestí se umíte ztotožnit? Tohle si rozmyslete, než odsoudíte. A nezapomeňte: v tomto bodu můžete dopadnout úplně stejně... jako premiér.